

Jul. 4. 1856/968
K 513

Éles barátság! Nagyon megömlésem valóban jomoni
hírem kedvődől tudósításodnak; s enysem kövessem: hogy
te is önj meg jella válasszonak; nére meg benne minden
bees, forgasd meg előre hátra, jobbra balra, messze a
levélre, mellyen én csak egy kisiből mulo, hogy nered
toha meg nem ivok. T. e. boldonságból majd meghalsam.
júnus 17 én angimán támadt, rögtön tüeney piócsa ves-
tünk sa s minden paigolási, fűszere, gurguláriási elö-
vesztéssel vele, de mind kasmalan. Ez keddi napon volt, az
az köveső ponton, csövisörön, peisenen és fombasom vasár-
nap reggelig nem essem, nem ittam, nem aludtam. Akkor
t. e. vasárnap éjjel a homeopathiához folyamodtam s seggel-
se tudtessém az élevesreigen. Töröm baloldali foglalatba tü-
lövösen el, de a jobb oldalra is oly mérsékeltén ájón s lélet-
köz művesemes törlővesen berájja: orvesen meglat halnom,
az over véleménye freim is, de évenem ere magam is. Ha nem
volnának, lélek élnem és léalódnom kell a világon, s egy
kés jó ember s barát is; nem atadta, hiltől totul esmet el-
patadni: kéim, hiim nyugodt lélettel behugyni bimbán alá
meg ma fremimes; de gyalúsasom, egészéig, keset megfubni
törlő kéimabban min a lé felalapsasat, elveszni gonostul:
meg akkor sem alant. Aróra senini bajon kesitőp, de
kedvősem megromlott. Lelkenek mindkét oldalán angimája van,
melly oly kehepe setri neli a lélekre. Unatodom az életől,
haraggom minulentie; mássa, magamra.

Tekés kéimé geny pócsa atakyan megholt? Én nem
lássam jóha fremihom, csupán törlőből min az irás monesi,
s alalad ösmeneim, de minlensere fremiből sajnalom; angy-
val inatott mon kés jomom pócsa épen ityén azal mostanában
sörém nálnak, 22, 23 éves fiút mell-bajban veszet el; de ottan

semel fiúk, hogy valószínű, befejező az emberiségre nézve.
Nem senkinek sincs meg az afrikai bűz sem kezeje? s meg
némi nyomoni fennesse: hogy van nem kál el.

Jól van élel barátság! ha nem jössz: ha maradj
szó orthon; én többet nem mondhatok! Lehora se menek,
habozásra nem menek; de az én ide se jössz, mert az in-
dásrenio bűne. Dextra az! asszól nem félt: hogy a világot meg-
itél, nem is gondolok vele más sem; seha Röveset és Röveset
van az ok. mién nem jössz. Kiaba inderenio! ez pedig az
ho.

Miután pedig ismét senki sem maradtak velem;
megengedek hogy veled is vengerem egy kicsit, min a fenetli sa-
zorbán már levén is, s hogy beléd aradok sponban majd így
regédel: az eulereusból sag én en így sapafoalcam minirg.
Az eulereusból hamar elsimít az, a mi kán idej vola, s a
kesem megmarad. (Hogy asszál albi-e ez vagy ávó az ember nem
töre: az nem vitatom)

(Öntök hogy hajd enyhül, majd az elmarad eseményen,
enél vitatam én a felelőseges is; avval hitatam: hogy ha vé-
nül, baja enyhülni fog, s finse okajom - a mi kilitiben kme-
reselleni; hogy az vénülés ha meztől-elabb. Kedves Román
asszony pedig hazjja orthon az örege a kilitjpi fálton kányai és
felelősege alatt, s jöjün a gyermekeset. Gönörbe s ilcsőly kja-
násdöbe, gyagynát meg fájó lélaitat. De keesemine vatu-
gyan ne menjel; karnánat velem is az mond: mindezen so-
nín más valogatni!)

A kereset és kéréses napam, igen kőfővím mid-
kettő és Jánorkán, Heckenattel is kilitában van a dolag,
minde jól van; az az van kőfő: hogy kőjjepp papírod
meg fin kereem kőj. Tenuap vola is Palóri, kőfő öőfőid-
tam (enne van egy kerev kerekegem) ő pedig kőfő a gyáinos
és papír fábrikát s imé - a papír meg kőfő kőfő.
De kőfő nyugon! meg kőfő kőfő.

Mi verseide s a birálasolás illesi: illyen dologrót tudod hogy mi nem igen fogunk befolygani. Minet is az? De most meg is mindogy eloharad: pár pár. verseide minden kérségen kívül tüple lehar, az lehar az iradalom, az is; a riemelhesse megindulod, annak mi kit lejedes nem gar ösmerint de terestint is: a legörmsébb önükül. Pa mi alass magamat eitem s aon másolas kit ugy értemet min en, s kit nem foghat enitai imi) de a Gregor birálasa netem, -fura! ha igras mon), - meg is cömörleseset lártit; a hang a minis lanya az, cömörleses; s aon markasag, hogy egy emberből akar irodalmas alloni, a másos seljes le-
nérésével. Ekkeppen jól rá, minin valaki bánsorom stöner, az irad: Egyiként sem ally nagy hogy egy maga legyen minden mindenerke, de tenri sem ally kérsing hogy kapmiltatás ne lenne. de tébarnat nérem az iradalmas; lovanag, gyalyzsag, kérsing, aséfor, minörös sag mindenki a maga helyen. ' de ereh a barmor ^{par urak} (a generatis nyariba dohos araptomas, beride leptoi adhat, kácaru agyis éörnet hogy ő maga legyen egy labor. Artau az a forcsimas, mellyel Gy. bepit, az az igen körese a publicum fivie annak hogy Aray millen dölsö, az bofans engem; kufia az mindenki; ebben a nagyon kinalgasásban tot ember ésvagyas vepishes. —
Édes baráim! hgy lethetken meggörösdue hogy én haras- saguntas döltre hecsülni irós kodáimunkat, s engem a smallörös dölte nem bán; kinse megijedhet min az egyben hiz finot, ha valaki tapsolna, megijedhet: hogy nem mad lau-e valami bolondot. S igen haranigom seránsat igaz indulatom jogosi arra, hogy versad birálasa felen linind- jam öfimen böleményenes. Mi pedig az a haradai illesi: kisóles egyben ... misben: annak elleno mondté, s éif vagys veled zorenesesen összeneseni. Kerenered: hogy

ösmerlet s tudom: hogy a mi mondat: öfenséggel mond,
nem rülkünd az himn: hogy éidem avarod revesbíreni ma
gadda. Arvaban halló tölem, ei hidd el: hogy his, épen him
ebben igazad. Gar ségét az isem törény élaenen!

Eni már az maradt a li vaggot, mino dífogyai nagy
Élő, en kising, er a csillagras dolga, er ellen nem me-
hesint; de tudom isenem hogy az a botány nem fog velen
loka törsémi a mi most kétfélebb kégy Léoni Jótival törsé;
Olvassad agy-a? hepancholyát a kaplótan, — a mino irait, ^{ttt}
meghacalmaraisa usoi — hogy Reveses adal neki, hogy nem
pndumarálat, hogy nem méltányolját! Pfijj! er ifonyi ggyen-
geség! Anz a Hölgyfuszár kégyis kégyis usain így reves-
ebbéli tudósításai: Holovilag a Goldes énalessen! him
er karáson Régeas! erin a Jöti feyei kégyalen léper
megmosni. Arvan vigensálakul az monfát neki: lme Aray
dal Jines több 500 nál vogy anyi se! Minő sadya! fégy-
seu hiálak a kórában s ugyanon a fölábban az monfát
hogy enyi s enyi pndumarása Jines! Minirek usábas dolyor.

A hölgyfuszából olvasunk Jhuva kexlései, önkünk
ei tiinördünk; nem lap-o a gymer kedve a himnálghor? enjuz
isten! kép lyó er a müvek ei müvek, de még, egyen lnel van
cher: Crispa nyomorúság. Er asonban erat feltállans nétiink, s senlyit
on eger gymeri kedvelés; s ha ugy van: sabb jászeral s hapno-
sabbal sem töltösem el ües idejés.

Mi megvagyunk. Geia igen vékony sajerd kégyle, de
lele elevenéggel, humoral ei humorfussággal. Sol önimint van
beue. Gar si ei láonárat agy. Jövi kéien ríhem öles kápnáshibe
magam i ora maradt pár nap. Amilen: hogy ha néhány nap
lapos nem olvasod, híj(???) indalmas nem láos, előfieseri éves, ei
kalendariumi-tüngeséides nem kapot, jö cseviorés inom: lltrem
selfrisút agy revesé. Komoréit möta nála volunk nem lapsam
leveles. Beteg allalmasia az oraim. Isen álgyi meg beuacses
öletünk, cörolunk!
Hauva Jülius 4.

basárod miskau